

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119203369
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119203369.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Gabriely Janákovvej a sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej C. Z., narodenej XX.XX.XXXX., trvale bytom G., o zaplatenie istiny 1 785,34 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. novembra 2019, č.k. 27Csp/39/2019-92, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti napadnutého výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby a vo výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok 336,42 eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšnej časti napadnutý výrok II. o zamietnutí zvyšku žaloby **p o t v r d z u j e**.

III. Žalobca **m á** voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodoval o nároku veriteľa predstavujúcom dlh z bankového úveru voči dlžníkovi pozostávajúci z nesplatennej istiny 1.785,34 eur, do splatnosti vyčísleného úroku 67,57 eur, do splatnosti vyčísleného úroku z omeškania 0,76 eur, úroku 10,90 % ročne z nesplatennej istiny 1.785,34 eur za obdobie od 02.04.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne z nesplatennej istiny 1.785,34 eur za obdobie od 02.04.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne z nezaplatených úrokov 67,57 eur za obdobie od 02.04.2019 do zaplatenia a z nezaplatených poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,38 eur. Žalobe čiastočne vyhovel a žalovanú zaviazal k zaplateniu doposiaľ nesplatennej časti istiny, ktorej výšku zisti súd prvej inštancie v sume 1.785,34 eur, spolu s príslušným úrokom z omeškania a k zaplateniu vyčísleného úroku 67,57 eur, úrok z omeškania 0,76 eur a poistného 1,38 eur (výrok I.). Vo zvyšku pripadajúcom na úroky po zosplatnení úveru (úrok 10,90 % ročne z nesplatennej istiny 1.785,34 eur za obdobie od 02.04.2019 do zaplatenia) a na úrok z omeškania z kapitalizovaných úrokov (úroku z omeškania 5 % ročne z nezaplatených úrokov 67,57 eur za obdobie od 02.04.2019 do zaplatenia) žalobu zamietol (výrok II.). K zamietnutiu žaloby v časti nároku na úrok z úveru požadovaný za obdobie po zosplatnení úveru súd prvej inštancie uviedol, že veriteľ má nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania, čo vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 476/2012. Ohľadom nároku na úrok z omeškania z úrokov súd prvej inštancie zamietol žalobu pretože úroky z omeškania nie je možné priznať aj z úrokov, pretože by tak súd priznal príslušenstvo z príslušenstva, čo je v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP vychádzajúc z pomeru úspechu strán sporu vo veci.

2. Proti zamietavému výroku II. a súvisiacemu výroku III. o trovách konania podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, domáhajúc sa zmeny rozsudku tak, že súd žalobe aj v zamietnutej časti vyhovie. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o neexistencii nároku na úrok z úveru po jeho zosplatnení. Argumentácia prvoinštančného súdu nezohľadňuje konštantnú rozhodovaciu prax súdov SR a ČR. Citáciou viacerých rozhodnutí všeobecných súdov Slovenskej republiky a Českej republiky, odborných článkov a odbornej literatúry žalobca dôrazne akcentoval, že v danom prípade nemožno akceptovať údajnú neprípustnosť paralelného úročenia istiny úverovej pohľadávky žalobcu po zosplatnení úveru zákonným úrokom z omeškania a súčasne riadnym zmluvným úrokom ako odplátou za úver. Opačným výkladom dochádza ad absurdum k neodôvodnenému zvýhodneniu žalovaného v neprospech žalobcu, keď namiesto povinnosti zaplatiť žalobcovi aj zmluvne dohodnuté úroky, popri úrokoch z omeškania (ako zákonom stanovenej sankcie), je žalovaný povinný zaplatiť iba zákonný úrok z omeškania vo výške nižšej ako pôvodný úrok z úveru. Na základe absurdného záveru súdu prvej inštancie by bolo postavenie dlžníka lepšie v prípade porušenia záväzku (nesplácania úveru), než v prípade riadneho plnenia povinností. Ak totiž dlžník počas celej doby úveru riadne svoj úver spláca, tento sa mu úročí dojednanou sadzbou vyššou ako sadzba úroku z omeškania. Pokiaľ však úver svojvoľne splácať prestane a banka v dôsledku toho zvyšok úveru zosplatní (strata výhody splátok), vznikne dlžníkovi bez ďalšieho iba povinnosť platiť zákonný úrok z omeškania, v danom prípade nižší ako pôvodne dojednaný úrok. Predčasným zosplatnením úveru v dôsledku porušenia povinností žalovaného tak paradoxne dochádza k jeho ekonomicky výhodnejšiemu postaveniu, keď namiesto povinnosti zaplatiť žalobcovi aj zmluvne dohodnuté úroky popri úrokoch z omeškania (ako zákonom stanovenej sankcie), je žalovaný povinný zaplatiť iba zákonný úrok z omeškania. Z uvedeného je názorne zrejmá neakceptovateľnosť právnych záverov súdu prvej inštancie, a to aj pokiaľ ide o ekonomickú podstatu úveru. Je neprijateľné, aby bol dlžník po zjavnom porušení povinnosti ekonomicky a právne zvýhodnený. Odkaz na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 476/2012 považoval v danej otázke za nenáležitý. Rozhodnutie Ústavného súdu SR daný problém vecne neriešilo, pretože konštatovalo odmietnutie ústavnej sťažnosti pre neexistenciu porušenia práva na súdnu ochranu. Žalobca ďalej namietal nesprávnosť záveru o nemožnosti úročiť úrokom z omeškania dlh na úroku, k čomu citoval rozsiahlu rozhodovaciu prax odvolacích súdov SR vrátane jedného rozhodnutia tunajšieho odvolacieho súdu.

3. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v časti zamietavého výroku zmeniť podľa § 388 CSP pre nesprávnosť záveru týkajúceho sa nároku na úrok z úveru a vo zvyšku zamietavej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Otázka nároku úverového veriteľa na úrok z úveru v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bola dlhodobo rozhodovacou praxou súdov SR riešená rozdielne. K tejto otázke prijal Najvyšší súd SR záver až vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.6.2020, v ktorom uviedol, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. K tomuto záveru sa dovolací súd priklonil aj vo svojej ďalšej rozhodovacej praxi.

6. Odvolací súd stotožňujúc sa s uvedeným záverom preto napadnutý zamietavý výrok čiastočne zmenil. Vychádzal zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, že žalovanej bola poskytnutá úverová istina 1.800 eur a celkovo mala vrátiť 2.805,84 eur, z čoho po odpočítaní poplatkov a poisťného pripadá na dohodnutý úrok celkom 849,60 eur. Úrok v tejto výške by žalovaná zaplatila žalobcovi ako cenu peňazí pri riadnom plnení zmluvy o úvere. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie ďalej vyplýva, že splácaním úveru zaplatila žalovaná na úroku 13,63 eur. Úrok 67,57 eur bol žalobcovi priznaný vyhovujúcim výrokom napadnutého rozsudku. V súlade s citovaným rozhodnutím NS SR by tak žalobcovi patril ešte úrok 768,40 eur (849,60 eur - 13,63 eur - 67,57 eur).

7. Zamietnutý nárok na úrok z úveru uplatnil žalobca v žalobe ako úrok 10,90 % ročne z nesplatennej istiny 1.785,34 eur za obdobie od 02.04.2019 do zaplatenia, teda ako nárok na dávky, ktoré sa stanú zročnými len v budúcnosti (§ 154 CSP). Suma úroku, ktorá žalobcovi patrí v súlade s citovaným rozhodnutím NS SR sa však stala zročnou vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, preto sa nejedná o dávky, ktoré sa stanú zročné len v budúcnosti. Odvolací súd preto nemohol žalobcovi priznať úrok z úveru do

budúcna, tak ako ho žalobca uplatnil žalobou, ale len vyčíslený ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu, teda ako 10,90 % ročne z nesplatenej istiny 1.785,34 eur za obdobie od 02.04.2019 do 22.12.2020, čo predstavuje 336,42 eur. V tejto časti preto napadnutý zamietavý výrok zmenil a uvedenú sumu žalobcovi priznal s tým, že žalovanej určil lehotu 15 dní od právoplatnosti na jej zaplatenie. Lehotu na plnenie v uvedenej dĺžke určil odvolací súd vzhľadom na to, že toto rozhodnutie sa stáva právoplatným doručením a zákonná trojdňová lehota na plnenie (§ 160 CSP) sa v tomto prípade javí krátka. Vo zvyšku pripadajúcom na úrok 10,90 % ročne z nesplatenej istiny 1.785,34 eur za obdobie od 23.12.2020 odvolací súd potvrdil zamietavý výrok napadnutého rozhodnutia, a to z vyššie uvedeného dôvodu nemožnosti priznať v tomto prípade plnenie dávok zročných v budúcnosti.

8. Čo sa týka záverov súdu prvej inštancie o nedôvodnosti nároku na úrok z omeškania z úroku, považuje ich odvolací súd za správne. Úroky ako odplata za poskytnutie peňazí sú podľa § 121 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> príslušenstvom pohľadávky. Pritom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> priznáva nárok na úroky z omeškania iba z plnenia z hlavného peňažného záväzku. Z ust. § 121 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, ako aj zo samotnej povahy veci vyplýva, že požadovať príslušenstvo z príslušenstva nemožno a úročenie úrokov je teda neprípustné. Požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva je neprípustné nielen pri dohodnutých úrokoch, ale aj pri úrokoch z omeškania. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, ale nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Ak sa dlžník dostane do omeškania s platením dohodnutých úrokov, nemožno od neho požadovať úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Obdo 4/1994 <<http://merit.slv.cz/6Obdo4/1994>>). Dôvodom je predovšetkým skutočnosť, že právny predpis veriteľovi takúto možnosť nepriznáva. Aj ohľadom tohto nároku preto odvolací súd napadnuté zamietavé rozhodnutie vo zvyšku potvrdil.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 a 2 CSP. Neúspech žalobcu v časti nároku na úrok z omeškania z úroku predstavuje neúspech len v zanedbateľnej časti žaloby. Inak bol žalobca ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu úspešný, a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).